

[Rager.]

Stilling, Det radikale Venstre har indtaget det ene og det andet Sted til denne Sag. Det har jeg jo redegjort saa tydeligt for i Gaar. Jeg har citeret — jeg fik endda den højtærede Formands Tilladelse til et ikke helt kort Citat i Gaar, og det er jo sjældent, man faar det — og gjorde udtrykkeligt opmærksom paa, hvordan vor Ordfører i Borgerrepræsentationen udtalte, at hvis Rigsdagen maatte vedtage en Lov, der giver Bemyndigelse til at udskrive flere Skatter end hidtil, saa kan vi i Salen — det vil sige i Borgerrepræsentationssalen — vende tilbage til det Spørgsmaal. Men man udtalte den 25. Januar, at man dengang ikke var overbevist om, at det var nødvendigt. Der er jo, som jeg sagde i Gaar, sket noget siden den Tid, og saa bliver det Spørgsmaal naturligvis i Borgerrepræsentationen taget op til saglig Behandling af vor Gruppe. Men jeg har selvfølgelig dermed slet ikke foregrebet den Stilling, vor Gruppe vil indtage — det maa den om —, lige saa lidt som Gruppen i Forvejen har censureret, hvad jeg vil sige her. Men Det radikale Venstres saglige Indstilling til Problemerne er den samme her som i alle Sager, og derfor skal det ogsaa nok vise sig, at vi vil være der, hvor den sagligt rigtige Løsning ligger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Naar Indenrigsministeren kommer op paa denne Talerstol for at give Udtryk for sin Opfattelse af de Krav, der rejses fra Københavns Kommunes Side ikke alene i denne Sag, men ogsaa i tidligere Sager fra Hovedstadssamfundets Side i Anledning af Luftværnsudgifter, saa bliver den højtærede Minister altid voldsom forarget over, at disse Kommuner finder paa at beklage sig over de vældige Byrder, der bliver lagt paa dem til Luftværnsforanstaltninger, og Ministerens Forargelse antager somme Tider et sprogligt mærkværdigt Omfang. Naar Ministeren f. Eks. ved denne Lejlighed over for min Partifælle det ærede Medlem Hr. Bindslev benyttede den Vending, at han „skulkede“ fra disse Krav og fra disse Udgifter, saa vil jeg gerne have Lov at spørge, om den højtærede Minister da mener, at hans egne Partifæller i Københavns Kommune ogsaa er Skulkere. Eller han kan maaske spørge det ærede Medlem Hr. Rager, som formentlig heller ikke er enig med den højtærede Minister on, at disse

Udgifter er retfærdigt fordelt mellem Stat og Kommune, og træffe en Skulker. Og endnu en Skulker, som det ogsaa vil være naturligt at nævne ved denne Lejlighed, er det ærede Medlem Hr. E. Friis, der som det største Regeringspartis Ordfører her har gjort Københavns Kommunes Interesser til sine, og som i Københavns Kommunalbestyrelse formentlig ogsaa staaer inde for det Synspunkt, at der er ikke Spor Skulkeri i, at man forlanger en fornuftig og retfærdig Fordeling mellem Stat og Kommune, naar det gælder Udgifter til Luftværnsforanstaltninger. Og man kan gøre det med saa meget des større Grund i et Land, der som vort har et overmaade stort og tungtvejende Hovedstadssamfund, som under en krigersk Konflikt, hvori et Luftværn kan blive anvendt, er det saarbareste Punkt i hele Staten. I de andre Stater, som den højtærede Minister drog en Sammenligning med, er jo ikke det samme Forhold til Stede. — Men altsaa: Skulkere!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Det ærede Medlem Hr. Rager kan ikke se, at der er nogen Forskel mellem den Stilling, det radikale Parti her i Tinget, her paa Rigsdagen indtager, og den Stilling, den radikale Gruppe i Borgerrepræsentationen har indtaget. Nu hører jeg til dem, der vilde mene, at der i og for sig ikke var noget ondt i, hvis det ærede Medlem Hr. Rager sagde: Jeg har en anden Opfattelse end mine Partifæller i Borgerrepræsentationen . . . (*Rager:* Det kan jeg ikke, naar jeg ikke har det!). Jeg har altid haft en vis Tillid til det ærede Medlems Intelligens, og jeg beklager, at min Opfattelse desangaaende nu har faaet et vist Skaar . . . (*Rager:* Aah, det gaar nok endda!). Ja, det er muligt, at det ærede Medlem, som er Logiker, nu vil kunne indse, at han har Uret. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere af den radikale Gruppens Betænkning i Borgerrepræsentationen til den foreliggende Sag følgende:

„Et andet Mindretal (Bruun-Rasmussen) kan ikke erkende, at der foreligger øjeblikkelig Nødvendighed for at fremsætte Krav om „snaest“ at faa gennemført en Lovændring som foreslaaet af Flertallet.“

Og senere hen:

„Som allerede angivet, kan Mindretallet imidlertid ikke anse det for godt-